

havde Stigning 1:250 paa Sjælland, gif vi i Sylland til 1:100 og ere nu gaaede til 1:80. Hvad det koster, blandt Andet i Lokomotivkraft, behøver jeg ikke at forklare. Det er derfor en daarlig Økonomi at anlægge sine Baner fra Først af med for store Stigninger. Jeg tror ogsaa, at et æret Medlem berørte Forbindelsen nordpaa over Løgstør. Jeg erkjender, at der kan staffles en saadan Forbindelse nordfra, nærmest over Agerfund, men jeg tror ikke, at man i dette Øieblik behøver at binde sig paa dette Punkt, thi i hvilket Omfang man skal det, tror jeg vil afhænge af, hvilken Ordning man kommer til Norden for Fjorden, baade med Hensyn til Havneanlæg og til Jernbaneanlæg, og disse Anlæg vil det være ret naturligt komme til at pege mod Aalborg.

Formanden (Bera): Jeg ønsker æjere denne Sag endt i Dagsmødet, da der er Forhindringer til Stede for i Aften at fortsætte Forhandlingen af den. — Der er indtegnet 8 Talere.

Talner: Jeg har med megen Interesse hørt denne Forhandling og er fristet til at sammenligne denne første Behandling, som nærbærende Sag har faaet, med den første Behandling, som der blev Lovforslaget om Slagelse—Næstved Banen tildel. Ved Forhandlingen om Slagelse—Næstved Banen var det ikke let muligt at komme ind paa Spørgsmaalet om Banens Enkeltheder eller de nærmere lokale Betingelser for Banen. Alting dreiede sig om, hvorvidt denne Bane burde anlægges eller ikke, samt om de almindelige Betingelser for Baneanlæg, og Forhandlingen dreiede sig nok saa meget den Gang om Løgstør—Hobro Banen, som den dreiede sig om Slagelse—Næstved Banen. Jeg skal nu ikke efterligne dette. Jeg skal ikke komme ind paa det Spør, man er kommen ind paa, da jeg anser det for rigtigt, naar Baneanlæg er for, da at tage den Sag for, som foreligger, og ikke fordybe sig i alle mulige andre Sager, hvilket kun kan tjene til at bortlede Opmærksomheden derfra — thi jeg vil ikke antage, at det tilkjendegiver et Ønske om at kvæle Sagen ved at bortlede Opmærksomheden derfra. Jeg kan med Hensyn til denne Bane fuldstændig slutte mig til dem, som ønske en Bane fra Løgstør til Viborg sat i Stedet for den Bane, Landstinget har vedtaget. Jeg betragter den Bane, navnlig saaledes som Forholdene i de senere Aar have udviklet sig, den Bane, der er foreslaaet af Regjeringen og nu vedtagen af Landstinget, fra Løgstør til Hobro for

en uheldig Bane, og jeg er enig med de ærede Medlemmer, som mene, at det ved denne Bane gennem Himmerland gjælder om at drage Trafiken i Retning mod Sydvest og ikke i Retning mod Sydøst. Jeg betragter ikke en saadan Bane fra Løgstør til Viborg paa samme Maade, som jeg maatte betragte, og som vistnok Enhver maatte betragte en Bane fra Løgstør til Hobro, nemlig som en overveiende lokal Bane, men jeg betragter en Bane fra Løgstør til Viborg som første Led af en mellemtydsk Stambane, der vilde være at fortsætte ned mod Silkeborg—Herning Banen. Jeg skal ikke nærmere indlade mig under denne Forhandling paa hv or hen; men den vil allerede i sin nuværende Skikkelse, naar den føres til Viborg, have Betydning for den Del af Sylland, som ligger nordligere end den nordlige Tværbane, med Hensyn til den gennemgaaende Trafik, og faaer i endnu højere Grad samme Betydning, naar den føres ned til Silkeborg—Herning Banen. Naar jeg betragter denne Sag fra dette Synspunkt, kan jeg ikke anse dette for en Bane, til hvilken der bør gives Tilskud, men jeg mener, ligesom ogsaa et Par andre ærede Talere har ment, at dette er en Bane, som fortjener at anlægges af Staten uden Tilskud. Jeg er i det Hele taget mod private Tilskud til Baner, og jeg foretrækker, naar Staten ikke vil anlægge Baner, at Staten saa kommer til at give de private Entreprenører eller de Private, Byer og Egne, som ønske at anlægge en Bane, Statstilskud, hvis den finder Anledning dertil; men ved en Bane som den, jeg nævnte, forekommer det mig ikke, at der er Anledning til at kræve Tilskud af Egnene. Den ærede Minister har i Landstinget foreslaaet Tilskud til denne Bane og faaet det vedtaget af Landstinget. Det kan jeg fra Ministeriets og Landstingets Synspunkt vel forklare, eftersom der fra Regjeringens og Landstingets Side jo var Tale om en Bane fra Løgstør til Hobro, hvis Karakter jeg nylig har betegnet, og som under alle Omstændigheder ikke kan anses som en saa almenbetinget, saa statsvigtig Bane, som en Bane fra Løgstør til Viborg vilde være; men jeg kan ikke antage, at den ærede Minister, dersom dette Thing — hvad jeg er overbevist om — sætter Linien Løgstør—Viborg ind i Stedet for Løgstør—Hobro Banen, altsaa en Bane fra Løgstør til Viborg med en Sidebane til et Punkt paa Stambanen, saa vil fastholde det Standpunkt, han nylig udtalte, nemlig at han ønskede under alle Omstændigheder Tilskud, selv om det ikke blev saa stort som det, han har foreslaaet i Landstinget. Jeg tror, den ærede Minister maa erkjende, at i saa Tilfælde vilde